

Oton Iveković

znameniti gospodar Velikog Tabora

The Distinguished Lord of Veliki Tabor

MUZEJI HRVATSKOG ZAGORJA
DVOR VELIKI TABOR

Oton Iveković

znameniti | The
gospodar | Distinguished
Velikog Tabora | Lord of Veliki Tabor

DESINIĆ, 2019.

Veliki Tabor, oko 1921. (kat. br. 16)

Veliki Tabor, ca. 1921 (cat. no. 16)

Foto Goran Vranić © Moderna galerija, Zagreb

Renata Dečman

OTON IVEKOVIĆ

znameniti gospodar
Velikog Tabora

The Distinguished
Lord of Veliki Tabor

Otvorenjem izložbe *Oton Iveković: znameniti gospodar Velikog Tabora* obilježili smo 150. godišnjicu rođenja i 80. obljetnicu smrti ovog slavnog hrvatskog umjetnika. Budući da se ove godine navršava točno sto godina otkad je Iveković kupio Veliki Tabor, činilo nam se posebno prikladnim izložiti njegove radove u dvorcu u kojem su mnogi od njih nastali. Uz bogat i raznovrstan Ivekovićev stvaralački opus, cilj ove izložbe bio je prikazati njegov privatni život, s naglaskom na razdoblje provedeno u Velikom Taboru. Također, izložbom smo predstavili i dva ženska člana obitelji, Otonovu suprugu Ljubu te snahu Mirjam, ondašnju istaknutu kirurginju.

Oton Iveković rođen je 17. travnja 1869. godine u Klanjcu. Već je idućeg dana (18. travnja) primio sakrament krštenja, a u Matičnu knjigu rođenih župe Klanjec ubilježen je kao Otho Stephan. Bio je četvrto dijete od ukupno jedanaestero, koliko su ih u braku dobili njegovi roditelji, zemljoposjednik i činovnik Aleksandar Iveković i Rosalia, rođ. Hrbud. Nakon završetka pučke

By opening the exhibition *Oton Iveković: The Distinguished Lord of Veliki Tabor* we are commemorating the 150th anniversary of the birth and the 80th anniversary of the death of this famous Croatian artist. Considering that this year marks exactly one hundred years since Iveković bought Veliki Tabor, it seemed even more appropriate to display his works in the castle where many of them were made. Aside from Oton's rich and diverse creative body of work, the objective of this exhibition is to show his private life with a focus on the period he spent in Veliki Tabor. Furthermore, the exhibition presents two female members of the family, Oton's wife Ljuba and his daughter-in-law Mirjam, a then prominent surgeon.

Oton Iveković was born on 17 April 1869 in Klanjec. He was baptized on the following day (18 April) and his name was recorded in the Klanjec parish Birth Registry as Otho Stephan. He was the fourth of eleven children of his parents, landowner and clerk Aleksandar Iveković and Rosalia, née Hrbud. After finishing primary school

Autoportret, 1919. (kat. br. 1)

Self-portrait, 1919 (cat. no. 1)

škole u Klanjcu, školovanje je nastavio u Zagrebu, gdje je pohađao gimnaziju te primao poduku iz crtanja i slikanja od Ferdinanda Quiquereza. Godine 1886. upisao se na studij slikarstva na bečkoj Akademiji likovnih umjetnosti, gdje se specijalizirao za historijsko slikarstvo. U Beču je ostao sve do 1892. godine, a zatim je nastavio studij slikarstva na Akademiji likovnih umjetnosti u Münchenu te potom u Karlsruheu. U Zagreb se vratio 1894. godine. Uz pomoć tadašnjeg predstojnika Odjela za bogoštovlje i nastavu te svog zaštitnika, Izidora Kršnjavog, dobio je posao nastavnika crtanja najprije na Realnoj gimnaziji, a potom na Obrtnoj školi.

in Klanjec, he continued his education in Zagreb, where he attended a grammar school and received training in drawing and painting from Ferdinand Quiquerez. In 1886 he was accepted to study painting at the Viennese Academy of Fine Arts, where he specialized in historical painting. He stayed in Vienna until 1892, continuing to study painting at the Academy of Fine Arts in Munich and Karlsruhe. He returned to Zagreb in 1894. Aided by the then chairman of the Department of Religion and Education and his protector, Izidor Kršnjavi, he was appointed a teacher of painting, first at the Real Gymnasium and then at the Trade School. From 1908 and up until his retirement in 1927 he was a professor of drawing and painting at the Art Academy. He also held private lessons in painting, one of his students being the noblewoman Vera Nikolić Podrinska. Aside from easel paintings, he also did wall paintings. He painted the interiors of many worldly and religious buildings in numerous small towns and cities (Desinić, Sarajevo, Požega, Zagreb, Križevci, Klanjec, Kansas City). Together with Celestin Medović he illustrated the 1901 edition of the epic poem *Judita* by the great Croatian poet Marko Marulić. His works were presented at numerous independent and joint exhibitions at home and abroad. Of the more important international exhibitions he took part in, we shall here mention only the Millennial Exhibition in Budapest (1896), for which

Oton Iveković sa sinom Tomislavom i kćeri Marijom

Oton Iveković with son Tomislav and daughter Marija

he painted thirteen watercolor paintings with motifs of old Croatian towns and forts, and the 1900 Paris Exposition. The level of fame and recognition he had in his own country and abroad is well illustrated by the fact that he was one of the three Croatian artists (alongside Robert Frangeš and Ferdo

Oton Iveković u društvu obitelji i prijatelja

Oton Iveković in the company of family and friends

Iz obiteljske arhive Darka Ivekovića

Ljuba s Tomislavom i Marijom na stepenicama klanječke kuće, 1900. (kat. br. 3)

Ljuba with Tomislav and Marija on the steps of the house in Klanjec, 1900 (cat. no. 3)

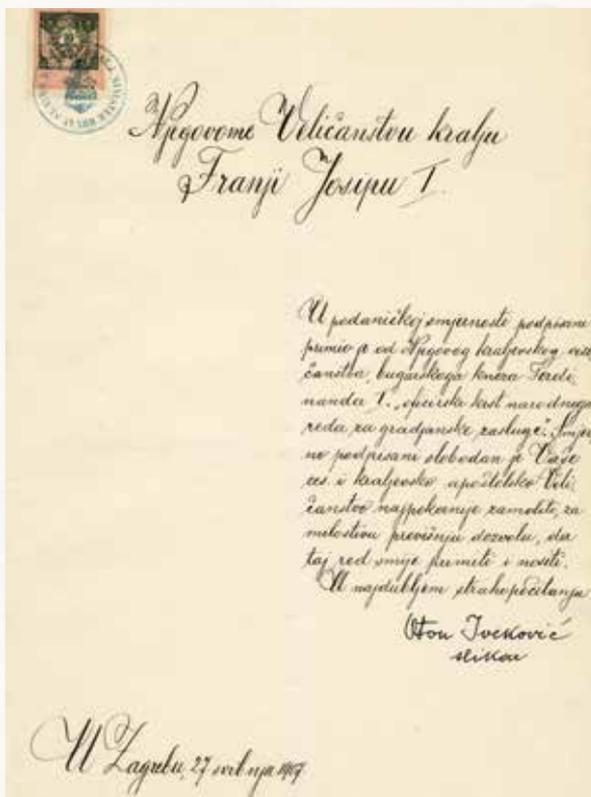
Od 1908. pa sve do umirovljenja 1927. godine bio je profesor crtanja i slikanja na Umjetničkoj akademiji. Držao je i privatne poduke iz slikarstva, a jedna od njegovih učenica bila je i plemkinja Vera Nikolić Podrinska. Osim štafelajnim slikarstvom, bavio se i izradom zidnih slika. Oslikao je unutrašnjost svjetovnih i sakralnih građevina u brojnim manjim mjestima i gradovima (Desinić, Sarajevo, Požega, Zagreb, Križevci, Klanjec, Kansas City). Zajedno s Celestinom Medovićem napravio je ilustracije za izdanje Marulićeve *Judite* iz 1901. godine.

Kovačević) who were awarded the Officer's Cross of the National Order of Civil Merit by the Bulgarian prince Ferdinand I in 1907.

Besides being one of the most important Croatian painters at the turn of the century, Oton stood out as a cultural and public worker. He was a member of numerous associations and institutions, such as the Society of Croatian Artists, the Brethren of the Croatian Dragon, Matrix Croatica, the Society of Arts, the Alliance of Yugoslav Fine Artists "Lada", and he became a correspond-

Njegova su djela bila izložena na brojnim samostalnim i skupnim izložbama u zemlji i inozemstvu. Od važnih međunarodnih izložbi na kojima je sudjelovao, ovdje ćemo istaknuti samo *Milenijsku izložbu u Budimpešti* (1896.), za koju je izradio trinaest akvarela s motivima starih hrvatskih gradova i utvrda, te *Svjetsku izložbu u Parizu* (1900.). Koliko je bio poznat i cijenjen u svojoj domovini, pa i šire, dobro ilustrira podatak da je bio jedan od trojice hrvatskih umjetnika (uz Roberta Frangeša i Ferdu Kovačevića) kojima je bugarski knez Ferdinand I 1907. godine dodijelio odlikovanje »Oficirski krst narodnog reda za građanske zasluge«.

Osim što je bio jedan od najznačajnijih hrvatskih slikara na prijelazu iz 19. u 20. stoljeće, Oton se istaknuo kao kulturni i javni djelatnik. Bio je član brojnih udruga i institucija, poput Društva hrvatskih umjetnika, Družbe »Braća Hrvatskoga Zmaja«, Matice hrvatske, Društva umjetnosti, Saveza jugoslaven-
skih likovnih umjetnika »Lada«, a 1919. postao je dopisni član Jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti. No, valja napomenuti da je zbog svog temperamentnog i pomalo naglog karaktera često dolazio u sukob s drugim umjetnicima i izlazio iz umjetničkih društava. Nakon sukoba s Vlahom Bukovcem

Molba Otona Ivekovića upućena caru Franji Josipu I. za dozvolu da smije primiti i nositi od bugarskog kneza Ferdinanda I. dodijeljeno mu odlikovanje, 27. svibnja 1907.

Petition by Oton Iveković to Emperor Franz Joseph I to allow him to receive and carry the decoration awarded to him by the Bulgarian prince Ferdinand I, on 27 May 1907

HDA 78, Zemaljska vlada. Predsjedništvo, kutija 725.

ing member of the Yugoslav Academy of Sciences and Arts in 1919. However, it is worth mentioning that due to his temperamental and somewhat rash personality he would often come into conflict with other artists and leave art societies. He left the Society of Croatian Artists in 1901, after a conflict with

Učtuveni gospodine!

Medj ostalim slovocepiji - tako zove
Vaše "kritike" - koje izlaze u podlistku "Nac.
Nov.", molam sve ricati: (govori se o R. Luem,
slobodni broj od 4. listop. 1902.) ... "slika je
"lepa zamišljena, ali nije dotjerana. Nije
"ostala negotovom od nastajanja, nego zato, jer
"umjetniku nije dostajalo znanja i vještine,
"da ju svrši. To je ona miserija, koja tišti
"još i neke druge, koji nisu islošili. Dok
"je bilo vrijeme učenja, nisu htjeli ustajati,
"a sad im je odšlo znanja i vještine na
"sve strane prekratilo ... ..

Tako sam slikar umjetnik - kao sadav
javno pisnat, ne dopuštam Vama ovačove
nevalificirane izjave javno u novinama
da protesta štampati i mene vrijeđati, jer
i ja sam medj onima, koji "nisu htjeli
islošiti", pozivam Vas:

da mi u roku od 24 sata gore nave

Pismo Otona Ivekovića Izidoru Kršnjavom od 5. listopada 1902.

Letter by Oton Iveković to Izidor Kršnjavi, dated 5 October 1902

vene fraze opravdati.

U protivnom slučajni objelodaniti će ovaj
posiv javno u novinama i time će biti pravi
prikaz hrvatskoj publici, da već jednom nisi, gdje
se krije mislija: što je Rir, da hrvatski umjet
stvo napreduje, kao što li mogla, da neima
umisljenih takvih protestora...

Ja ću sve reći, pa lile neznam kakove
"indivudnost" — i nije me sa nikakve pozije
dica briga!

Nicam prijatelj novinarskih polemika
— ali kada dojde —... nije me strah!
Kada se boji ovaj, koji neima čistu
svojst!

lijepim se

Uton Frederic

Zag. 5. 10. 902.

.Kopirano.

napustio je 1901. godine Društvo hrvatskih umjetnika. Iz oštrih Otonovih pisama od 31. siječnja i 4. veljače 1920. godine upućenih Društvu umjetnosti jasno je da se Iveković i ovdje zavadio sa svojim kolegama. U navedenim pismima najavio je svoj odlazak iz Društva umjetnosti te je spomenutom društvu spočitnuo kako ne zastupa interese svojih članova. Zanimljivo je da se nije libio slati jednako oštro intonirana pisma ni Izidoru Kršnjavom, svome zaštitniku, koji mu je novčano pomagao za vrijeme studija i omogućio mu pronalaženje posla. Prema Otonovim pismima iz listopada 1902. godine čini se da je do međusobnih trzavica došlo zbog likovne kritike koju je Kršnjavi objavio u *Narodnim novinama* pod nazivom »Iz društva umjetnosti«, u kojoj je pisao o nedostatku »znanja i vještine« kod nekih umjetnika, a u kojoj se Iveković osjetio prozvanim. Uvrijeđeni Oton pozvao ga je da mu u roku od dvadeset i četiri sata opravda svoje navode iznesene u spomenutom članku! Aktivan je bio i u politici. Učlanio se u Hrvatsku pučku seljačku stranku odmah nakon njena osnutka 1904. godine, no istupio je iz nje sedam godina kasnije. Svoje zanimanje za politiku iskazao je i pisanjem brojnih članaka s povijesnom i političkom tematikom.

Iveković je često putovao, te je 1906. zajedno sa slikarom i prijateljem Mencijem Clementom Crnčićem posjetio Italiju, a 1910. sa suprugom Ljubom Ameriku. Impresije s tih putovanja zabilježio je u putopisima *S puta po Italiji*,

Vlaho Bukovac. From Oton's harsh letters to the Society of Arts, dated 31 January and 4 February 1920, it is clear that there, too, Iveković had a falling out with his colleagues. In these letters he announced his departure from the Society of Arts and criticized it for not protecting the interests of its members. It is interesting that he did not shy away from sending letters just as harsh in tone to Izidor Kršnjavi, his protector who helped him out financially during his studies and who made it possible for him to find a job. From Oton's letter written in October 1902 it seems that some tension came about because of Kršnjavi's critique, published in *Narodne novine* under the title "From the society of arts", where he wrote about a lack of "knowledge and skill" in certain artists, and where Iveković found himself called out. The insulted Oton demanded that he explain the claims put forth in the article within 24 hours! He was also active in politics. He joined the Croatian Peoples' Peasant Party immediately after its foundation in 1904. However he left the party seven years later. He also showed his interest in politics by writing numerous historically or politically themed articles.

Iveković travelled often. He visited Italy in 1906 with friend and fellow painter Menci Klement Crnčić. He also visited the United States with his wife Ljuba in 1910. He recorded his impressions from these journeys in the travelogues *From the trip to Italy* (*S puta*

Velebit s juga, 1909. (kat. br. 9)

Foto Goran Vranić © Moderna galerija, Zagreb

Velebit from the south, 1909 (cat. no. 9)

objavljenom u *Hrvatskom kolu* 1907. te *Iverje s puta po Americi*, objavljenom u *Vienacu* 1911. godine. Za vrijeme Prvog svjetskog rata, kao vojni slikar otišao je na bojišta na Soči, u Galiciji i Srbiji. Valja istaknuti da je na sočanskoj bojišnici upoznao i portretirao slavnog austro-ugarskog feldmaršala Svetozara Borojevića. Feldmaršal ga se očito pozitivno dojmio jer je nekoliko godina kasnije, kada je Borojević već bio mrtav, u jednom novinskom članku u *Pokretu* vrlo pohvalno pisao o njemu i nazvao ga svojim prijateljem. Pri samom kraju rata, 28. listopada 1918. godine, zajed-

po Italiji) published in *Hrvatsko kolo* in 1907 and *Odds and ends from the trip to America (Iverje s puta po Americi)* published in *Vienac* in 1911. During World War I, as an army painter, he visited the fronts at the Soča River, in Galicia, and in Serbia. It is worth mentioning that at the Soča front he met and painted a portrait of the famous Austro-Hungarian field marshal Svetozar Borojević. Iveković was obviously impressed by the field marshal because a few years later, after Borojević's death, he wrote about him in a newspaper article in *Pokret (The Movement)* in a very complimen-

Zima, oko 1920. (kat. br. 11)

Winter, ca. 1920 (cat. no. 11)

Foto Franjo Kiš

no s Belom Čikošem Sesijom, Rudolfom Valdecem i brojnim drugim umjetnicima, poslao je Narodnom vijeću Slovenaca, Hrvata i Srba u Zagrebu pozdravno pismo i stavio mu se na raspolaganje. Kao veliki pobornik južnoslavenskog ujedinjenja pozdravio je stvaranje Kraljevstva SHS te je isticao kako su Hrvati, Srbi i Slovenci jedan narod.

tary manner and called him his friend. Towards the end of the war, on 28 October 1918, together with Bela Čikoš Sesija, Rudolf Valdec, and many other artists, he sent a salutatory letter to the National Council of Slovenes, Croats, and Serbs and placed himself at its disposal. As a great advocate of south Slavic unification, he welcomed the

Ubrzo nakon završenog obrazovanja na njemačkim sveučilištima i povratka u Zagreb, Oton se vjenčao s Ljubom Wodwarskom, koja će mu roditi dvoje djece, sina Tomislava i kćer Mariju. Samosvjesna Ljuba zalagala se za poboljšanje položaja žena u društvu te je u članku *Našim ženama!*, objavljenom 1911. godine u časopisu *Domaće ognjište*, pisala o ženskom pokretu u Americi. Usporedila je položaj američkih i jugoslavenskih žena i sa žaljenjem ustvrdila kako su potonje u daleko lošijem položaju.

Velika prekretnica u životima članova obitelji Iveković dogodila se 1919. godine, kada je Oton donio odluku da se iz Zagreba vrati u rodno Hrvatsko zagorje. Prodao je kuću u Jurjevskoj ulici u Zagrebu i mnoge svoje likovne radove te je prikupljenim novcem kupio plemićki grad Veliki Tabor u selu Košnički Hum, tri kilometra od Desinića, i u njega se preselio zajedno sa svojom obitelji. Kako je Veliki Tabor već tada bio u zapuštenom i ruševnom stanju, Oton ga je kupio sa željom da ga spasi od propasti. Ako se prisjetimo da je uvijek pokazivao velik interes za povijesne teme, lakše ćemo razumjeti zašto mu je Veliki Tabor, taj prvorazredni spomenik hrvatske povijesti i kulture, bio toliko prirastao srcu. Slikoviti izgled dvorca i okolnog krajolika postao je izvorom nepresušne inspiracije za mnogobrojna umjetnička djela koja u njegovom bogatom stvaralačkom opusu čine zasebnu cjelinu. Nacrtao je i naslikao brojne prizore vanjštine i unutrašnjosti

establishment of the Kingdom of SHS and emphasized that Croats, Serbs, and Slovenes were one people.

Soon after having finished his education at the German universities and having returned to Zagreb, Oton married Ljuba Wodwarska who would bear him two children, a son, Tomislav, and a daughter, Marija. The confident Ljuba was an advocate for the advancement of women. In the article *To our women!* (*Našim ženama*), published in the magazine *Domaće ognjište* (*Hearth and Home*) in 1911 she wrote about the women's movement in the United States. She compared the standing of American and Yugoslav women and regretfully stated how the latter were in a far worse position.

The great turning point in the life of the Iveković family took place in 1919, when Oton decided to relocate from Zagreb and return to his native Hrvatsko Zagorje. He sold the house in Jurjevska Street in Zagreb and many of his works of art, used the money to buy the feudal fort of Veliki Tabor in the village of Košnički Hum, three kilometers from Desinić, and he moved in with his entire family. Since Veliki Tabor was already in a state of neglect and ruin, Oton bought it with a desire to save it from collapse. If we recall that Iveković showed great interest for historical themes, it becomes clear why Veliki Tabor, a first-rate monument of Croatian history and culture, became so dear to his heart. The picturesque appearance of the castle and of the

Veliki Tabor – sjeverozapadna
strana (kat. br. 2)

*Veliki Tabor – the northwest side
(cat. no. 2)*

IVANKOVIĆ

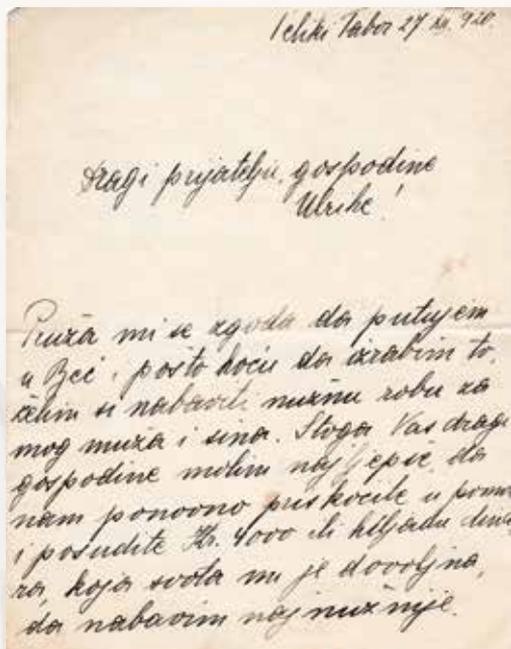
Foto Goran Vranić © Moderna galerija, Zagreb

tog plemićkog grada, okolnog krajolika, vizura koje se s dvorca pružaju na bližu i daljnju okolicu te životinje. Koliko je opsežan i važan opus iz taborgradskog ciklusa jasno nam pokazuje podatak da je u umjetničkom salonu Ullrich u Zagrebu, u ožujku 1921. godine, održana »Kolektivna izložba slika i nacrti iz grada Velikog Tabora – Vingrada«, na kojoj je bilo izloženo 75 Otonovih djela.

Iako je Iveković bio impresioniran Velikim Taborom, trošni dvorac postao je stalni izvor njegovih briga i veliko financijsko opterećenje. Neprestano se javljala potreba za održavanjem i nužnim građevinskim radovima, pa se Iveković često za pomoć obraćao Zemaljskom povjerenstvu za očuvanje umjetničkih i historičkih spomenika i njegovu tajniku, konzervatoru Gjuri Szabou. Iako je Szabo pokazao veliku brigu i zanimanje za grad te mu je uvijek rado pružao financijsku pomoć, oskudna sredstva koja je imao na raspolaganju nisu bila dovoljna za sve nužne popravke. Iveković je ulagao velike napore kako bi prikupio novac za održavanje dvorca, koji mu je toliko značio da je bio spreman žrtvovati i lagodan obiteljski život. Često nije imao novaca ni za osnovne životne potrebe jer je svu svoju ušteđevinu trošio na zidarske radove. Ljuba je više puta pisala obiteljskom prijatelju Antunu Ullrichu, koji joj je priticajao u pomoć te joj posuđivao novac kako bi kupila hranu i odjeću. Povjesničarka umjetnosti Olga Maruševski u radu »Bilješka o jednom stanovniku Velikog Tabora«,

surrounding landscape became a source of inexhaustible inspiration for numerous works of art, which make for a distinct whole within his rich creative *oeuvre*. He drew and painted many scenes of the exteriors and interiors of the feudal fort, the surrounding landscape, views opening up from the castle to its closer and farther surroundings, and animals. The extent and importance of his work from the Taborgrad cycle is clearly shown by the fact that the Ullrich Salon in Zagreb hosted the "Collective exhibition of paintings and architectural drawings from the fort of Veliki Tabor – Vingrad" in March of 1921. Seventy-five of Oton's works were displayed at this exhibition.

Although Iveković was impressed by Veliki Tabor, the dilapidated castle became a constant source of worry and a financial burden. There was an endless need for maintenance and necessary construction work, so Iveković often had to contact the Land Commission for the Preservation of Art and Historical Monuments and its secretary, the conservator Gjur Szabo, and ask for help. Szabo showed great concern and interest for the fort and was always happy to help out financially; however, the scant resources he could spare were not sufficient for all the necessary repairs. Iveković put in a lot of effort to raise money for the maintenance of the castle that meant so much to him, inasmuch that he was willing to sacrifice a family life of leisure. He often did not even have enough money to settle basic

Pismo Ljube Iveković Antunu Ullrichu od 27. prosinca 1920.

Letter by Ljuba Iveković to Antun Ullrich, dated 27 December 1920

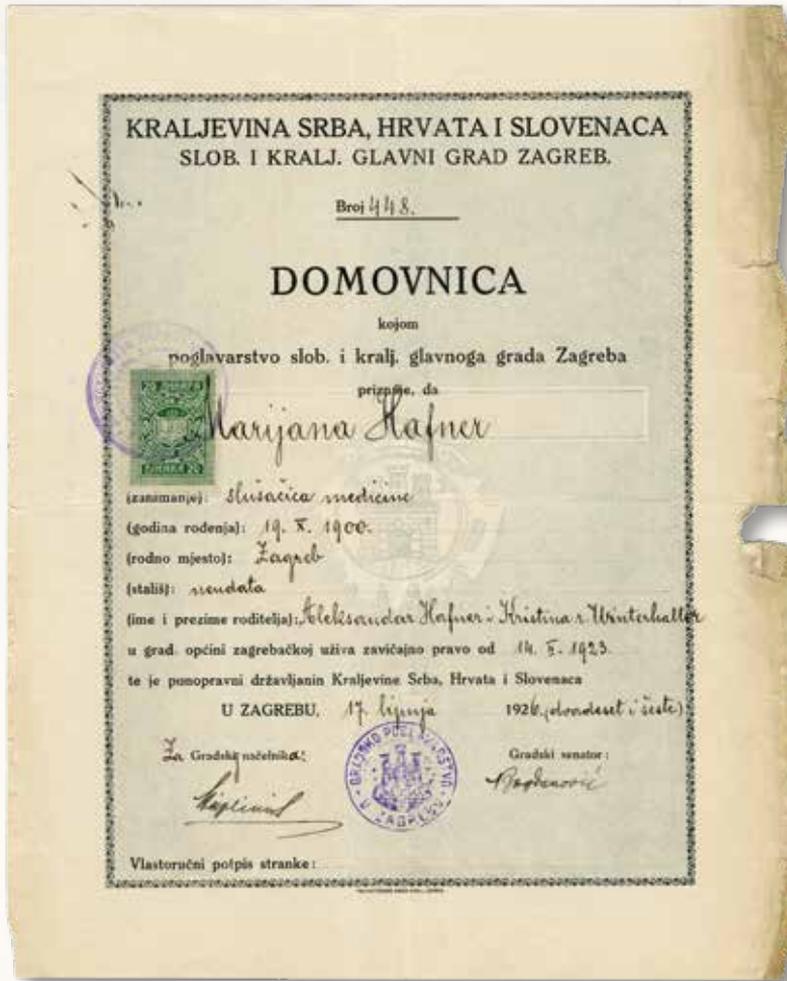
HAZU, Zbirka korespondencije Arhiva za likovne umjetnosti

objavljenom u časopisu *Kaj* 1978., donosi neke zanimljive podatke o životu Ivekovićevih u Velikom Taboru. Navodi kako su stanovali samo u jednom dijelu dvorca, u sedam prostorija te da su zimske mjesece zbog hladnoće provodili u najvećoj sobi. Također iznosi podatak da je Otonova snaha Mirjam u jednoj kuli Velikog Tabora otvorila liječničku ordinaciju.

Važno je reći nekoliko riječi o Mirjam Iveković. Nažalost, o njoj se dosad nije puno pisalo te stoga vrlo malo o njoj znamo. U dosadašnjim radovima koji se bave Otonom Ivekovićem i Velikim Taborom mogu se pronaći samo informacije da se udala za Otonovog sina Tomislava te da je bila liječnica. No Mirjam ne bismo smjeli pamtititi samo kao snahu znamenitog slikara, jer je i sama ostva-

needs because he had spent all his savings on masonry. Ljuba often wrote to their family friend Antun Ullrich, who came to her aid and loaned her money so she could buy food and clothes. In the paper "A note on a resident of Veliki Tabor", published in the magazine *Kaj* in 1978, art historian Olga Maruševski brings up some interesting information on the life of the Iveković family in Veliki Tabor. She states that they lived in only a part of the castle, in seven rooms, and that they spent the winter months in the largest room because of the cold. She also reveals that Oton's daughter-in-law Mirjam opened a doctor's office in one of the towers of Veliki Tabor.

It is important to say a few words about Mirjam Iveković. Unfortunately, she has not been the focus of much writing thus far and therefore we know very little about her. In previous publications dealing with Oton Iveković and Veliki Tabor it is only mentioned that she married Oton's son Tomislav and that she was a doctor. However, Mirjam should be remembered as more than just the daughter-in-law of a famous painter, for she had an impressive career in her own right. We know for certain that she was born on 19 October 1900 in Zagreb.

Domovnica Mirjam
Hafner

Mirjam Hafner's
Certificate of
Citizenship

HDA 890, Zbirka
personalija raznih
službenika. Zdravstvo,
kutija 174.

mila impresivnu karijeru. Ono što pouzdano znamo je da je rođena 19. listopada 1900. godine u Zagrebu. Roditelji su joj bili Aleksandar (Šandor) Hafner i Kristina, rođ. Winterhalter. Na Medicinskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu diplomirala je 1926. godine. Iste je godine primljena na odsluženje staža u Opću javnu zakladnu bolnicu u Zagrebu. U studenom 1927. godine izabrana je za liječnika u općini Desinić, gdje je radila sve do veljače 1935. godine. Te je

Her parents were Aleksandar (Šandor) Hafner and Kristina, née Winterhalter. She graduated in 1926 from the School of Medicine at the University of Zagreb. The same year she started her internship at the General Public Foundation Hospital in Zagreb. In November 1927 she was appointed a physician in the Desinić Municipality, where she worked until February 1935, when she was transferred to the hospital in Pakrac. It was there that she started her

zaposlila u bolnici u Gospiću. Već je iste godine postavljena za ravnateljicu bolnice i šefa odjela. Godine 1948. tri je mjeseca provela na specijalizaciji u Bolnici milosrdnih sestara u Zagrebu. Izvodila je raznovrsne kirurške zahvate te je bila uvažavana među svojim kolegama, koji su je hvalili kao vrsnog specijalista. Uz karijeru, bila je posvećena i obiteljskom životu te je Otonu podarila dvojicu unuka, Duška i Velebita.

Usprkos svim spomenutim nedaćama, Oton je u Velikom Taboru živio punih 16 godina. Financijski preopterećen i već teško bolestan preselio se 1935. k bratu Albinu, u rodni Klanjec. Tri godine kasnije prodao je Veliki Tabor Banskoj upravi Savske banovine. Preminuo je 4. srpnja 1939., a idućeg dana pokopan je na klanječkom mjesnom groblju. Povodom njegove smrti u *Jutarnjem listu* objavljen je nekrolog anonimna novinara čije nam riječi zorno pokazuju kako je Oton u trenutku smrti bio već zaboravljen: »Najtragičniji je udes čovjeka-umjetnika kad umre kao umjetnik prije nego kao čovjek. Ime Otona Ivekovića našoj javnosti iz godine 1939. kazuje malo ili ništa, a prije dvadeset i pet, trideset i pet godina Oton Iveković bio je pojam hrvatskoga slikara za široku javnost...«. U točno 80 godina koliko je prošlo od citirane izjave mnogo se toga promijenilo, pa danas sa zadovoljstvom možemo ustvrditi kako je Oton Iveković spašen od zaborava, a njegov voljeni Veliki Tabor od propasti.

head. In 1948 she spent three months as a resident at the Sisters of Charity Hospital in Zagreb. She performed a variety of surgical procedures and was respected among her colleagues, who praised her as an exceptional specialist. Along with her career, she was devoted to family life and gave Oton two grandsons, Duško and Velebit.

In spite of all the adversities mentioned, Oton lived in Veliki Tabor for a whole 16 years. Financially overburdened and seriously ill, in 1935 he moved in with his brother Albin in their native Klanjec. Three years later he sold Veliki Tabor to the Banship of the Sava Banovina. He died on 4 July 1939 and was buried at the local cemetery in Klanjec the following day. An obituary by an anonymous journalist was published in *Jutarnji list (The Morning Paper)* to commemorate his death. The journalist's words clearly show that Oton was already forgotten at the time of his death: "The most tragic fate for a man and an artist is when the artist dies sooner than the man. The name of Oton Iveković means little or nothing to our public in 1939. Yet, twenty-five, thirty-five years ago, Oton Iveković was the epitome of a Croatian painter for the wider public..." A lot has changed in the exactly 80 years since the quoted statement. Therefore, it is with pleasure that today we can state that Oton Iveković has been saved from oblivion and his beloved Veliki Tabor from ruin.

Snježana Pintarić

Slikarski opus Otona Ivekovića

The Painting Oeuvre of Oton Iveković

Oton Iveković predstavnik je iznimno značajne generacije umjetnika, slikara i kipara, od kojih ističemo samo one najznačajnije – Vlahu Bukovca, Matu Celestina Medovića, Belu Čikoša Sesiju (Csikosa Sessiju), Roberta Auera, Ferdu Kovačevića, Rudolfa Valdeca i Roberta Frangeša Mihanovića, s kojima je na prijelazu iz 19. u 20. stoljeće nastajala hrvatska moderna umjetnost. Ivekovićevo stvaralaštvo nastalo je u duhu pozitivizma, historicizma i nacionalnog romantizma druge polovice 19. stoljeća, da bi se kasnije, pod Bukovčevim utjecajem, razvijalo prema realizmu i postimpresionizmu, po čemu ga je moguće ubrojiti u tzv. »šarenu zagrebačku školu«. Iveković je bio vrstan slikar koji se školovao na poznatim akademijama te mu je tadašnji predstojnik Odjela za bogoštovlje i nastavu Izidor Kršnjavi još za vrijeme studija dodijelio značajne javne narudžbe. Naslikao je više od tisuću slika, bavio se fresko slikarstvom, grafičkim oblikovanjem knjiga, časopisa i plakata, ilustriranjem te scenografskim i kostimografskim radom. Imao je i dara za pisanje – preko tiska je polemizirao

Oton Iveković is a representative of an exceptionally important generation of artists, painters and sculptors – to name only the most important: Vlaho Bukovac, Mato Celestin Medović, Bela Čikoš Sesija, Robert Auer, Ferdo Kovačević, Rudolf Valdec, and Robert Frangeš Mihanović – who were the pioneers of Croatian modern art at the turn of the 20th century. Iveković's work developed in the spirit of positivism, historicism, and national romanticism of the second half of the 19th century. Only later on did he, under the influence of Bukovac, turn to realism and postimpressionism, which is why he can be seen as part of the so-called Zagreb Colorful School. Iveković was an exceptional painter, educated at famous art academies, and commissioned by the then chairman of the Department of Religion and Education, Izidor Kršnjavi, to make public artwork, even during his studies. Iveković painted more than a thousand paintings, he painted frescoes, did graphic design of books, magazines, and posters, created illustrations, and he also produced stage

s neistomišljenicima, a s putovanja po Italiji i Americi objavio je zanimljive putopise. Dugi niz godina djelovao je kao i profesor na Likovnoj akademiji u Zagrebu.

Iveković je ipak najpoznatiji kao slikar hrvatske povijesti, čija su djela bila reproducirana u obliku oleografija koje su bile vrlo popularne i raširene u hrvatskim domaćinstvima¹. U razdoblju od 1887. do 1931. Iveković je temama iz hrvatske povijesti posvetio brojne radove – *Kralj Tomislav*, *Dolazak Hrvata*, *Provala Nikole Zrinskog iz Sigeta*, *Smaknuće Matije Gupca na Markovom trgu*, *Bitka kod Gorjana*, *Zrinski i Sokolović u Sigetu*, *Veronika Desinička...* – a ti su radovi u svijesti hrvatskih građana postali vizualni sinonimi za mnoga povijesna događanja. Kao jedna od najpoznatijih i umjetnički najuspjelijih kompozicija ističe se tema *Rastanak Zrinskog i Frankopana od Katarine Zrinske u Čakovcu*. Upravo je s jednom takvom slikom mladi Iveković otišao na bečku akademiju, želeći već tada postati Historienmalerom – povijesnim slikarom. Ovoj se temi vraćao u nekoliko navrata, što mu je donijelo nadimak Zrimaler – slikar Zrinskih. Najpoznatija verzija, koja se danas nalazi u Hrvatskom povijesnom muzeju, također je bila otisnuta kao oleografija. Pored povijesne tematike, koju je smatrao svojom glavnom umjet-

and costume design. He also had a talent for writing – in published articles he would debate with those he disagreed with, and he published interesting travelogues from his journeys around Italy and the United States. He was a professor at the Academy of Fine Arts in Zagreb for many years.

Still, Iveković is most famous for being a painter of Croatian history. His works were reproduced as oleographs and as such very popular and widespread in Croatian households.¹ In the period from 1887 to 1931 Iveković dedicated a multitude of paintings to themes from Croatian history – *King Tomislav*, *The Arrival of the Croats*, *The Breakout of Nikola Zrinski from Siget*, *The Execution of Matija Gubec on St. Mark's Square*, *The Battle of Gorjani*, *Zrinski and Sokolović in Siget*, *Veronika of Desinić...* These works also became visually synonymous with many historical events in the consciousness of Croatian citizens. The theme of *The Parting of Zrinski and Frankopan from Katarina Zrinski in Čakovec* stands out as one of the most famous and artistically most successful compositions. It was precisely with one such painting that the young Iveković entered the Viennese Academy of Fine Arts wanting to become a *Historienmaler* – a painter of historical themes. He returned to this theme several times,

¹ Oleografije je izrađivao Petar Nikolić iz Zagreba, a cijena reprodukcije s pozlaćenim okvirom iznosila je 50 kruna.

¹ The oleographs were made by Petar Nikolić from Zagreb. The price of a reproduction with a gilded frame was 50 kruna (crowns).

Portret Ljube, 1897. (kat. br. 15)

Portrait of Ljuba, 1897 (cat. no. 15)

which brought him the nickname *Zrini-maler* – the painter of the Zrinski family. The most famous version of these paintings, which is today located in the Croatian History Museum, was printed as an oleograph as well. Besides historical themes, which he regarded as his main artistic mission, Iveković made excellent works in the field of portrait, genre art, religious themes, animal motifs, interior scenes, and landscapes. For this occasion we have made a selection that represents the variety of the painter's interests as well as his creative phases: the dark phase from 1887 until 1900 with the characteristics of academism and romanticism, the colorful phase from 1900 until 1919 influenced by pleinairism and the late, pointedly realistic phase from 1919 until 1931.

From an early period, Iveković's painting interests were focused on historical themes. However, several of his best portraits come from precisely the first, dark phase. A painting of a vertically elongated format, the *Portrait of wife Ljuba*, dressed in a dark dress and painted on a dark background with only scant intrusions of light on her face, is one of the anthological works of the author from those years. It reveals an excellent portraitist who manages to create an emotional atmosphere

Smrt Petra Svačića, 1894. (kat. br. 23)

Foto Goran Vranić © Moderna galerija, Zagreb

The Death of Petar Svačić, 1894 (cat. no. 23)

ničkom misijom, Iveković je ostvario odlične radove na području portreta, genre-scena, sakralne tematike, animalističkih motiva, scena u interijeru i pejzaža. Ovom prigodom napravili smo izbor koji reprezentira raznolikost slikarevih interesa kao i stvaralačke faze: tamnu fazu, od 1887. do 1900., s karakteristikama akademizma i romantizma, šarenu fazu, od 1900. do 1919., s plenerističkom paletom i kasnu, naglašeno realističku fazu, od 1919. do 1931.

Ivekovićev slikarski interes od najranijih je dana bila povijesna tematika, no, upravo iz prve, tamne faze potječe

within an academic approach. We are presenting a solid, though not as artistically relevant, *Portrait of canon Iveković*, a respected linguist, Oton's uncle and patron. From this period we have chosen two very famous compositions with historical themes – *The Death of Petar Svačić* (1894) and *In Kordun* (1898). The death of Croatian king Petar Svačić is a typical example of the romantic approach to historical painting, where the author moves away from the desire to present a life scene as realistically as possible by inserting elements of the unreal. As opposed to this diagonally

Na Kordunu, 1898. (kat. br. 21)

Foto Goran Vranić © Moderna galerija, Zagreb

In Kordun, 1898 (cat. no. 21)

nekoliko njegovih najboljih portretnih ostvarenja. Vertikalno izduženog formata, *Portret supruge Ljube*, obučene u tamnu haljinu i slikane na tamnoj pozadini s tek manjim prodorima svjetla na njezinom licu, jedno je od autorovih antologijskih djela iz tih godina. Oda je nam sjajnog portretista, koji unutar akademskog pristupa uspijeva realizirati osjećajnu atmosferu. Prezentiramo i solidan, no ne toliko umjetnički snažan *Portret kanonika Ivekovića*, uvaženog jezikoslovca, Otonovog strica i mecenu. Iz ovog razdoblja izdvojili smo dvije vrlo poznate kompozicije s povijesnom

and dramatically set composition, *In Kordun* is a peaceful and well-balanced scene of warm reddish tonalities where the figures of the horse and the soldier on guard blend in with the surrounding landscape.

The Portrait of Bela Csikoš (1891) and *Ljuba with Tomislav and Marija on the steps of the house in Klanjec* (1900) are two excellent achievements that attest not only to the fact that family and friends were constant motifs in Iveković's work but also to the change that happened in his creative process considering the choice of theme,

Seljanka, 1906. (kat. br. 18)

A peasant woman, 1906 (cat. no. 18)

tematikom – *Smrt Petra Svačića*, 1894. i *Na Kordunu*, iz 1898. godine. Svačićeva smrt karakterističan je primjer romantičarskog pristupa historijskom slikarstvu, u kojem se autor udaljava od želje da što realnije prikaže scenu iz života unoseći element irealnog. Za razliku od ove dijagonalno i dramatično postavljene kompozicije, *Na Kordunu* je smirena i uravnotežena scena toplih crvenkastih tonaliteta, u kojoj se figure konja i vojnika na straži stapaju s okolnim pejzažem.

Portret Bele Csikoša, 1891. i *Ljuba s Tomislavom i Marijom na stepenicama klanječke kuće*, 1900., dva su izvrsna ostvarenja koja svjedoče s jedne strane o tome kako su obitelj i prijatelji bili stalnim motivom u Ivekovićevu stvaralaštvu, a ujedno nam jasno govore – izborom teme, načinom slikanja i korištenom paletom – o promjeni koja se dogodila u njegovu stvaralaštvu. Slikanje u prirodi te slikanje portreta na otvorenom postaju uobičajenom slikarskom praksom koju su njegovali i Iveković i njegov kolega Čikoš kao profesori na Akademiji. Ovaj mali, ali sjajni portret pokazuje nam slikara u plein-airu, obasjanog suncem i u stvaralačkom zanosu u kojem pokušava uhvatiti najbolji trenutak. Obiteljski portret ispred kuće u Klanjcu odaje bezbrižnu obiteljsku atmosferu, a kao i na prethodnoj slici

Foto Goran Vranić © Moderna galerija, Zagreb

the painting method and the palette. Painting in nature and doing portraits in the open had become a common painting practice that was cultivated by Iveković as well as his colleague Čikoš as professors at the Academy. This small, but wonderful portrait shows the painter *en plein air*, lit by sunlight in creative fervor, trying to capture the best moment. The family portrait in front of the house in Klanjec reveals a carefree family atmosphere and shows a masterful use of the brush, similar to the previous painting.

Pogled s Velikog Tabora, 1925. (kat. br. 5)

View from Veliki Tabor, 1925 (cat. no. 5)

Foto Goran Vranić © Moderna galerija, Zagreb

vidljivo je majstorsko korištenje kista. Paleta je svijetla, raskošna, tipična za zagrebačku šarenu školu.

Značajan dio Ivekovićeve opusa posvećen je životu na selu i istraživanju folkloru, o čemu svjedoče brojne sačuvane skice rađene olovkom i akvarelom, npr. *Seljanka*, kao i velike kompozicije slikane u ulju u kojima se tematiziraju teški kolektivni poslovi u polju, npr. *Žetelice*, *Kosci* i *Drvosječe*. I dok temi folkloru prilazi minuciozno i pažljivo bilježeći detalje, u prikazima radova Iveković kreira monumentalne

The palette is light, rich, typical of the Zagreb Colorful School.

A substantial part of Iveković's *oeuvre* is dedicated to life in the countryside and to the study of folklore, which is exemplified by numerous sketches made in pencil or watercolor – *The peasant woman*, as well grand compositions painted in oil with themes of group hard work in the field – *Harvesters*, *Reapers*, and *Lumberjacks*. While he meticulously approaches the theme of folklore, carefully noting the details, when depicting agricultural work he creates monumen-

Studije životinja: guska i pas (kat. br. 24)

Studies of animals: a goose and a dog (cat. no. 24)

scene u kojima je važniji ukupni dojam od pojedinosti.

Ovom prigodom bilo je nam vrlo važno pokazati i radove koji su nastali upravo ovdje, na Taboru, u kojem je Oton proveo dio života: *Veliki Tabor*, *Veliki Tabor – žena u krevetu*, *Zima*, crteži životinja. Ovaj intimni ciklus važan je unutar Ivekovićeva opusa među ostalim i zato što nam dokazuje da je Iveković bio vrlo dobar crtač, s osjećajem za kadriranje i minuciozno opisivanje

tal scenes where the overall impression is more important than the detail.

For this occasion we deemed it very important to show the work that was made precisely here, in Tabor, where Oton spent a part of his life – *Veliki Tabor*, *Veliki Tabor – a woman in bed*, *Winter*, the drawings of animals. This intimate cycle is important within Iveković's body of work because, among other things, it proves Iveković to be a very good draftsman with a feel for framing and minute

Veliki Tabor: hodnik u gradu (kat. br. 29)

Veliki Tabor: a hallway in the fort (cat. no. 29)

detalja kada su posrijedi arhitektonski motivi tj. sa smislom za neposrednost, pokret i mekoću crteža kada je riječ o motivima životinja. U umjetničkom pogledu, najvažniji su njegovi pejzaži u kojima se iskazao kao slikar modernog senzibiliteta.

Spomenimo na kraju da nedaleko Tabora, u crkvi sv. Ane u Desiniću možemo naći Ivekovićeve zidne slike iz 1924. godine, važan segment njegovog sakralnog slikarstva.

detail when it comes to architectural motifs, and with a sense for directness, movement and softness of technique when drawing animals. From an artistic viewpoint, the most important are his landscape paintings, which distinguish him as a painter of modern sensibilities.

Finally, it should be mentioned that Iveković's frescoes from 1924, an important part of his religious paintings, can be found not far from Tabor, in the church of St. Anne in Desinić.

Izvori / Sources

- HDA (Hrvatski državni arhiv)
Fond 78: Zemaljska vlada. Predsjedništvo
Fond 80: Zemaljska vlada. Odjel za bogoštovlje i nastavu
Fond 124: Narodno vijeće Slovenaca, Hrvata i Srba
Fond 804: Iso Kršnjavi
Fond 890: Zbirka personalija raznih službenika. Zdravstvo
Fond 1979: Hrvatsko društvo likovnih umjetnika
HAZU, Zbirka korespondencije Arhiva za likovne umjetnosti
Isidor Kršnjavi, »Iz društva umjetnosti«, *Narodne novine*, br. 228, 4. 10. 1902.
Ljuba Iveković, »Našim ženama!«, *Domaće ognjište*, god. 11, sv. 7, 1911.
Oton Iveković, »Historijski kurioziteti«, *Pokret*, br. 85, 16. 6. 1923.

- Oton Iveković, »Historijski kurioziteti«, *Pokret*, br. 88, 7. 7. 1923.
»Oton Iveković – hrvatski slikar«, *Jutarnji list*, br. 9857, 5. 7. 1939.

Literatura / Bibliography

- Enciklopedija hrvatske umjetnosti*, »Iveković, Oton«, sv. 1, Zagreb: Leksikografski zavod Miroslav Krleža, 1995., 370–372.
Kečkemet, Duško. »Iveković, Oton«. U: *Enciklopedija likovnih umjetnosti*, sv. 3, Zagreb: Jugoslavenski leksikografski zavod, 1964., 43.
Maruševski, Olga. »Bilješka o jednom stanovniku Velikog Tabora«. U: *Kaj III*, Zagreb, 1978.
Pintarić, Snježana. *Oton Iveković. Retrospektivna izložba*. Ur. Lea

Ukrainčik, katalog izložbe, Umjetnički paviljon, Zagreb, 1996.

- Pintarić, Snježana. *Oton Iveković. Proletna izložba*. Katalog izložbe, Gradska knjižnica Klanjec, 2009.
Pintarić, Snježana. *Oton Iveković. Slike i crteži iz Velikog Tabora i okolice*. Ur. Jasna Gubez i Snježana Pintarić, katalog izložbe, Galerija Ulrich, Zagreb, 1994.
Pintarić, Snježana. »Iveković Oton«. U: *Hrvatski biografski leksikon*, sv. 6, Zagreb: Leksikografski zavod Miroslav Krleža, 2005., 180–184.
Roksandić, Drago. *Svetozar Borojević od Bojne (1856–1920): Lav ili Lisica sa Soče?* Zagreb: Vijeće srpske nacionalne manjine grada Zagreba, 2007.
Vujčić, Davorin. »Iveković, Oton«. U: *Enciklopedija Hrvatskoga zagorja*. Zagreb: Leksikografski zavod Miroslav Krleža, 2017., 343.

Kataloški popis izložaka / Catalogue

- 1. Autoportret, 1919.**
Ulje/platno, 54,7 × 41 cm, sign. d. d. IVEKOVIĆ 1919.
Vlasnik: Muzej suvremene umjetnosti Zagreb, MSU 204
- 2. Veliki Tabor – sjeverozapadna strana**
Akvarel / papir, 24,5 × 29,5 cm, sign. l. d. Iveković
Vlasnik: Moderna galerija, MG-377
- 3. Ljuba s Tomislavom i Marijom na stepenicama klanječke kuće, 1900.**
Ulje/platno, 67 × 87 cm, sign. l. d. Oton Iveković 1900.
Print prema originalnoj slici
Vlasnik: Ružica Iveković, Zagreb
- 4. Veliki Tabor**
Ulje / ljepenka, 37,3 × 49,5 cm
Vlasnik: Moderna galerija, MG-2970
- 5. Pogled s Velikog Tabora, 1925.**
Ulje / karton, 36,5 × 50,5 cm, sign. d. d. O. Iveković 1925.
Vlasnik: Moderna galerija, MG-2969
- 6. Veliki Tabor – žena u krevetu, oko 1925.**
Ulje/platno kaširano na kartonu, 40 × 56 cm, sign. l. d. IVEKOVIĆ
Vlasnik: Moderna galerija, MG-6796
- 7. Za pianinom**
Ulje / karton, 28,4 × 38,6 cm, sign. d. d. VELIKI TABOR IVEKOVIĆ
Vlasnik: Grafička zbirka Ministarstva kulture Republike Hrvatske, 1030 MK-UZKB-GZ
- 8. Cvijet pozlaćeni, 1907.**
Ulje/platno, 80 × 100,1 cm, sign. d. d. Iveković
Vlasnik: Moderna galerija, MG-379

9. **Velebit s juga, 1909.**
Ulje/platno, 42 × 57 cm
Vlasnik: Moderna galerija,
MG-2390
10. **Veliki Tabor, 1925.**
Ulje/platno, 40,5 × 54,5 cm
Vlasnik: Muzeji Hrvatskog
zagorja, Muzej seljačkih buna,
MSB 136
11. **Zima, oko 1920.**
Ulje/platno, 61,5 × 61,5 cm
Vlasnik: Muzeji Hrvatskog
zagorja, Dvor Veliki Tabor,
DVT-829
12. **Bijeli fratar**
Ulje/platno, 46,5 × 23 cm
Vlasnik: Muzeji Hrvatskog
zagorja, Dvor Veliki Tabor,
DVT-1275
13. **Portret Bele Csikosa, 1891./92.**
Ulje/platno kaširano na kartonu,
20,3 × 16 cm, sign. d. d. OI
Vlasnik: Muzej suvremene
umjetnosti Zagreb, MSU 231
14. **Zima, 1908.**
Ulje/platno, 60,2 × 80,3 cm
Print prema originalnoj slici
Vlasnik: Moderna galerija,
MG-398
15. **Portret Ljube, 1897.**
Ulje/platno, 101 × 32 cm,
sign. I. d. Oton Iveković 1897.
Print prema originalnoj slici
Vlasnik: Ružica Iveković, Za-
greb
16. **Veliki Tabor, oko 1921.**
Akvel / papir, 24 × 35,3 cm
Print prema originalnoj slici
Vlasnik: Moderna galerija,
MG-376
17. **Portret kanonika dr. Franje
Ivekovića, 1894.**
Ulje/platno, 39 × 29 cm
Print prema originalnoj slici
Vlasnik: Moderna galerija,
MG-2968
18. **Seljanka, 1906.**
Akvel / ljepenka, 49 × 30,2
cm
Print prema originalnoj slici
Vlasnik: Moderna galerija,
MG-396
19. **Veliki Tabor, oko 1920.**
Akvel / papir, 28 × 19 cm,
sign. d. d. IVEKOVIĆ
Print prema originalnoj slici
Vlasnik: Ružica Iveković, Za-
greb
20. **Drvosječe, 1909.**
Ulje/platno, 120,5 × 120 cm
Print prema originalnoj slici
Vlasnik: Moderna galerija,
MG-373
21. **Na Kordunu, 1898.**
Ulje/platno, 110 × 179 cm
Print prema originalnoj slici
Vlasnik: Moderna galerija,
MG-378
22. **Rastanak Zrinskog i Fran-
kopana od Katarine Zrinske,
1921.**
Ulje/platno, 71 × 107 cm,
sign. d. d. OTON IVEKOVIĆ
1921
Print prema originalnoj slici
Vlasnik: Hrvatski povijesni
muzej, HPM / PMH 17809
23. **Smrt Petra Svačića, 1894.**
Ulje/platno, 90 × 119,5 cm
Print prema originalnoj slici
Vlasnik: Moderna galerija,
MG-394
24. **Studije životinja: guska i pas**
Olovka, kreda / papir, 17,1 ×
24,1 cm
Print prema originalnom cr-
težu
Vlasnik: Nacionalna i sveuči-
lišna knjižnica, Zagreb
25. **Studije životinja: pas**
Olovka / papir, 17,1 × 24,8 cm
Print prema originalnom cr-
težu
Vlasnik: Nacionalna i sveuči-
lišna knjižnica, Zagreb
26. **Veliki Tabor: stubište u got-
sku kulu**
Olovka / papir, 35,4 × 24 cm
Print prema originalnom crtežu
Vlasnik: Nacionalna i sveuči-
lišna knjižnica, Zagreb
27. **Veliki Tabor: ulaz u grad**
Olovka, ugljen / papir, 30,5
× 43,6 cm
Print prema originalnom crtežu
Vlasnik: Nacionalna i sveuči-
lišna knjižnica, Zagreb
28. **Dvorana u kuli: Veliki Tabor**
Ugljen / papir, 30,5 × 43,8 cm
Print prema originalnom crtežu
Vlasnik: Nacionalna i sveuči-
lišna knjižnica, Zagreb
29. **Veliki Tabor: hodnik u gradu**
Olovka, ugljen / papir, 29,6 ×
43,3 cm
Print prema originalnom crtežu
Vlasnik: Nacionalna i sveuči-
lišna knjižnica, Zagreb
30. **Hrvatski putopisci XIX. i
XX. stoljeća**
Zagreb, 1955.
24 × 18,5 × 3,5 cm
Vlasništvo: Knjižnica Filozof-
skog fakulteta u Zagrebu
31. **Kaj: časopis za kulturu i
prosvjetu**
Zagreb, III/1978.
24 × 16,5 × 0,8 cm
DVT-b 297
32. **Spomenar s crtežom Otona
Ivekovića**
19 × 12,5 × 1,5 cm
Vlasnik: Darko Iveković, Za-
greb
33. **Marko Marulić, Judita**
Zagreb, 1901.
24,3 × 16,5 × 1,5 cm
Vlasnik: Knjižnica Filozofskog
fakulteta u Zagrebu
34. **Snježana Pintarić, Oton Ive-
ković. Slike i crteži iz Velikog
Tabora i okolice**
Galerija Ulrich, Zagreb, 1994.
katalog izložbe
29,8 × 19 cm

Nakladnik / *Publisher:*

Muzeji Hrvatskog zagorja, Dvor Veliki Tabor,
Desinić / *Museums of Hrvatsko zagorje, Veliki
Tabor Castle, Desinić*

Za nakladnika / *For the publisher:*

Nadica Jagarčec

Urednica kataloga / *Catalogue editor:*

Renata Dečman

Autorice teksta / *Text:*

Renata Dečman, Snježana Pintarić

Autorice kataloških jedinica / *Catalogue units
prepared by:*

Renata Dečman, Snježana Pintarić

Fotografije / *Photographs:*

Goran Vranić, Franjo Kiš, obiteljska arhiva
Darka Ivekovića, Hrvatski državni arhiv,
Zbirka korespondencije Arhiva za likovne
umjetnosti HAZU, Nacionalna i sveučilišna
knjižnica u Zagrebu / *Goran Vranić, Franjo Kiš,
the family archive of Darko Iveković, Croatian
State Archives, Collection of correspondence of
the Fine Arts Archive of the Croatian Academy
of Sciences and Arts, National and University
Library in Zagreb*

Lektura i korektura / *Editing and proofreading:*

Silva Tomanić Kiš

Prijevod na engleski / *English translation:*

Igor Razum

Grafičko oblikovanje i priprema za tisak /
Layout and design:

Franjo Kiš, ArTresor naklada, Zagreb

Tisak / *Printed by:*

Intergrafika-TTŽ d.o.o., Zagreb

Naklada / *Print run:*

600 primjeraka / 600 copies

Autorica izložbe / *Exhibition author:*

Renata Dečman

Stručna suradnica / *Expert associate:*

Snježana Pintarić

Tekstovi izložbenih panoa / *Texts on display
panels written by:*

Renata Dečman

Tehnički postav izložbe / *Technical setup:*

Siniša Žnidarec, Nives Ćurković

Na suradnji i posudbi građe zahvaljujemo
sljedećim ustanovama i osobama / *We extend
our thanks for the cooperation and the loaned
exhibits to the following institutions and persons:*

Moderna galerija, Muzej suvremene
umjetnosti, Hrvatski povijesni muzej, Muzej
seljačkih buna, Nacionalna i sveučilišna
knjižnica u Zagrebu, Ministarstvo kulture
Republike Hrvatske, Hrvatska akademija
znanosti i umjetnosti, Knjižnica Filozofskog
fakulteta u Zagrebu, Darko i Melita Iveković,
Ružica Iveković / *Modern Gallery, The Museum
of Contemporary Art Zagreb, Croatian History
Museum, The Peasant Revolts Museum, National
and University Library in Zagreb, Ministry of
Culture of the Republic of Croatia, Croatian
Academy of Sciences and Arts, Library of the
Faculty of Humanities and Social Sciences in
Zagreb, Darko and Melita Iveković, Ružica
Iveković*

Izložba i katalog realizirani su sredstvima

Ministarstva kulture Republike Hrvatske. /

*The exhibition and catalogue were funded by the
Ministry of Culture of the Republic of Croatia.*

ISBN 978-953-265-189-8

CIP zapis je dostupan u računalnome katalogu
Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu
pod brojem 001036256.

*A CIP catalogue record for this book is available
from the National and University Library in
Zagreb under the number 001036256.*

Veliki Tabor: ulaz u grad (kat. br. 27)

Veliki Tabor: the entrance to the fort (cat. no. 27)

ISBN 978-953-265-189-8

9 789532 651898